י אב מיי פרק ג מהלכות פסה"מ הלכה יד: יא ג מיי פייד מהלי מעה"ק

הנכה ק. יב ד מיי' פרק ג מהלכות פסה"מ הלכה ז:

יג ה מיי שם הלכה ז: יג ה מיי שם הלכה ו: יד ו מיי שם הלכה ח: שו ז מיי שם הלכה ה: שו ח מיי שם הלכה ח: יז ט מיי שם הלכה ד:

דו י מיי שם הלכה ב:

ְּגַיְרָנּ יְאַילִם וְלַבְּבָשִים בָּמִשְׁפָּט: *. יי

תורה אור השלם

הַעלָה על מוקדה על המובח

בֶּל הַלִּיְלָה עֵד הַבּקֶּר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תּוּקָד בּוֹ: ויקרא ו, כ הַמִּזְבֵּחַ תּוּקָד בּוֹ:

מוסף רש"י

מתנדב אדם מנחת נסכים. סותו ב אום מנוזת נסכים. סלת שמן ויין גלא קרבן (מנחות קד:) מנחתם ונסכיהם בלילה.

דאע"פ שמקריבין הקרבנות ביום, יכולין להביא המנחות והנסכים

בלילה (תענית ב:). דמנחת נסכים קריבין בלילה, ואי קשיא הא אמרנע בהמוחד רבה (בני) דברות

נסכים, מפרש לה בפרק יש קרבנות

במסכת תמורה (יד.) דהא דחתני

במסכת מתורה (יד.) דהה דקחני ביום בנסכים הבאים עם הזבח, והא דקחני בלילה בנסכים הבאין בפני עצמן, כגון שהביא זבח בלא נסכים ולאחר זמן הביא הנסכים בפני עצמן יכול להביאן בלילה בפני עצמן יכול להביאן בלילה

מנחות מד:) מנחתם ונסכיהם למחר. אם קרב הקרבן בזמנו ואפילה מס קרב הקרבן נזמנו ואפילו מכאן ועד עשרה ימים (תמורה ד.). אם הביא היום זבת יכול להקריב נסכיו למחר

ובלבד שלא יקדשו בכלי מחתות ובלבד שלא יקדשו בכלי מאמחול, דאי קדשי נספלין בלינה כדחניא במסכת מעילה (ט.). קדשו בכלי הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר

לפוריס וכלינה (מנחות מד: וכעי"ז שם נב.) אם עלו לא ירדו.

מנחתם ונסכיהם לפרים הגוווינים וועציינים כפורם לאילם ולכבלשים במדבר כט, כד
צו את אהרן ואת בנייו
צו את תורת העלה הוא לאמר זאת תורת העלה הוא מסורת הש"ם

 מנחות קד: קו., כ) לעיל
ח. [פענית 5:] מנחות מד:
גב. תמורה יד. ירושי סוכה
פ״ד ה״ו, ג) לעיל מג., ד)
[לקמן פו:], כ) [לעיל לה:], (מכר בפסחים עג. מנחות ענין, ז) תיכ בו פיא היים, ענין, ז) תיכ צו פיא היים, ח' לעיל מ: [מוריות ב: עיש) מדי תר מ. עיש תיכ שם הייז, עישירך לעיל, ל) עיי תרי מנחות מד: "מ עי תרי מנחות מד: "מ עי תרי מנחות מד: "מ עי תרי מנחות פד ד"ה מל ללו, כמובות כע. ד"ה לל ללו, כמובות כע. ד"ה ועל הכחימ, שבועות לע. ד"ה ועל הכחימ, שבועות לע. ד"ה וללו למתריןן. ונוכר בפסחים עג. מנחות

זבח: לדברי רבי יוסי הגלילי ור"ע סרד. דהא לא מרבו אלא עולה

ודוגמתה מין בהמה ועוף ולא מנחה ' :

הבחה עם הובח. כלומר בגלל זבח:

לדברי כולן תרד. אם פסולה היא תרד

לרבי יוסי הגלילי ור"ע ור"ש. לדברי

ל"ג ורבי יהושע לא מרד דהא

(כתיב) דו מוקדה ומובח הואי:

נסכים הבחין בפני עלמן. כגון

המתנדב יין בלא זבח דתנן במנחות

(דף קד:) מתנדבין יין: לדברי כולן.

רבי יוסי ור"ע ור' יהושע ירדו. לדברי

ר"ג ור"ש לא ירדו: ה"ג פשיטא.

שינויי נוסחאות

א] לדברי ר"ג כו' לדברי כולן כו׳. בכתה״י הסדר הפוד, וכ״ה בלש"י: ב] מנחה ונסכים (רי"צ). נע י. בן מנווה ונטבם (כי צ.) וע' קר"ל ורש"ש: ג] אוחרא (ש"מ): ד] הואיל וכו' על ונסכיהם למחר. ליתל ככי"מ: **ה] ואפי׳ למחר** (כי״ר וכ״ה לעיל ח וו״א): ו] ושנשפר דמה ושיצא וו שאו: ז] במשנה שבמשניות לימל (ש"מ): ז] במשנה שבמשניות לימל (הגרי"ב) ובכתה"י ולש"י וש"מ לימל: ח] היה (בתה"י): ש] נ"ל **תנניה** (כי"צ, פרי"ד, וכ"ה במשניות): י] למטה וכו׳ ולמשניות. ין אנטרי וכו-ולמעלה וכרי עד בפנים שנתנן בחוץ. בכתה"י הסדר בהיפון וכ"ה לעיל כו ע"ב ובפרי"ד [ואס מקדים בפנים וכוי לפני למעלה וכו']: יא] בפנים והניתנין בפנים כו' (מ"מ): יב] שריבה בפנים כוי (ש"מ). יכן שדיכה הכתוב ואמר תורת העולה מיעט ואמר זאת מרכה אני כוי (ב"ש מס"י): יג] מנחה הבאה בפנ"ע. (כליל) [כלומר] בגלל עצמה (כתה"י וב"ש. והתיקון בסוגריים מהצ״ק) : יד] לש״ק מ״ז. בטוגיים מהציק). יו ן לטיק (תיה. ("ל בת (ש"ח): מו] למעוטי הני עלו (בתה"י): מו] למעוטי הני פסולין (ש"ח): יו] דלא (צ"ק): יח] דלא (ש"ח): ימ] כל הלילה יהן דלא (שיה): ישן כל הלילה (שיה): כן שמעינן להו (שיה): כאן ליל מייתר. ועי חוס' מנחות כאן ליל מייתר. ועי חוס' מנחות כבן ליל פוסלתם (עיפ בהיה): כבן שאין (ציק): כדן אבל כאן כבן מיירי בחישב לאכול (ציק): כדן אבל כאן בייתרים לאכול (ציק): כדן אבל כאן בייתרים באומים לייתרים בייתרים באומים וווויים בייתרים באומים וווויים בייתרים באומים וווויים בייתרים באומים ווווויים בייתרים באומים ווווויים בייתרים באומים ווווויים בייתרים באומים ווווויים בייתרים באומים בייתרים בייתרים באומים בייתרים בייתרים באומים בייתרים בייתרים בייתרים בייתרים בייתרים באומים בייתרים בייתרים בייתרים בייתרים באומים בייתרים בייתרים בייתרים בייתרים בייתרים בייתרים בייתרים באומים בייתרים בי כה] ל"ל ונתקדש (צ"ק): כה] נדפ' ישנים הגי' לעולה כו] נדפ' ישנים הגי' לעולה בון נדפי ישנים הגיי דעורה ראשונה שבפנחם, [ועפ"י נ"ש ול"ק ל"ל להעולה עולה ראשונה שבפ׳ פנחס]. ולפנינו לאסובי בבינוסן: לכחק נמחק שבפנהס עפ"י בה"ז עם"ב וע"ע ח"נ ורש"ש: בז] הוי רבויא לר' יהודה לאינך פסולין . ראם כו' כר"ש דלא ממעט כו' (ש"מ עפ"י תוס' נדה מ' ע"א). **ועי'** (ש"ח נופ" חומי דה מ" ני"א). ועד" צ"ק: כה] מקדשת כמזבה (ב"ש): כבו] צ"ל יעלו (צ"ק): ל] פסול בכל הנהו וי"ל לנ"ל והשלת נמחק (צ"ק): לא] בדרום ושנכנס דמה כוי דקאמה לנ"ל בהר"מ: לב] עלולי ויצא דמה בינו מות לו ברונים מדינונים מיינו נמי יש לו הכשר שהיוצא כשר בבמה: לג] וע"ע בדבריהם לעיל כן ע"ב ד"ה ומוליא:

> ליקוטים הובא בעמ' קודם

שימה מקובצת

ומודי ר"ש דלא ירדו קמ"ל. פי וכי קתני מתני דירדו, דוקל בשקדשו בכלי עם הזכח דלא אפשר לשהויינהו דהוו מפסלי בלינה, קמ"ל דהני נמי באין עם הובח נינהו. בספר ישן (ב-m): שנשחם בלילה בו' אם על (ב-m): שנשחם בלילה בו' אם עלתה תרד. עי תוס' לקמן דף קק [ע"א ד"ה שמיטת לילה]: כל שפחל בקודש. פ"ה לאחר שכל אלה לעזרה. ולא נהירא דרובע ונרבע מי לא עסקיען [דרבע ורגבע] בעורה נמי. וגראה דהיינו שיש לו הכשר במקום אחר. ואיינו שיש לו הכשר במקום אחר. ואיינו הראה המינו נשחטה בלילה לאיברים ופדרים, וילא דמה לבן (יונא) כשרה בבמה, אבל

שלא במקרומה שלא ה בנוהה של שלא במקומו כבמקומו דמי ותימה דבריש מעילה (דף 2:) משמע דפליג נשפך דמה גאיזה מקום יש לה הכשר במקום אתר, ייד דרוקא גדי שמים בלילה צריך שיהא לה הכשר במקום אחר לפי שעדיין לא נעשה בה עבודה בהכשר ואם לא היחה לה הכשר במקום אחר לא היה מכשיר ר"ש אבל נשפך דמה שכבר נשחשה בהכשר בה"ג קרי ליה שפיר פסוט לא בקודש: ובעלי סושין. לעיל דף לה ע"ב: הד" אלו ג' שיעושין. וא"מ ר"י דמוקי ואת למעוטי ימה שבנה מחומי המכוב להייד קרי מים שפיל שסומי הנקחש. הבקלי בחובן, נעביל אף סינ ביי. זור "אדר ב ביקובין, חימי מנוק מים מבקלים המכוב מבקלים המכוב המכב המכוב המכוב

פסולה למעוטי ביו פסולין אתו שאפילו

עלו ירדו ולא יו תימא כל הנוגע

במזבח לכל פסולין אתא ומסתבר

דהני ממעט שפסולן לפני זריקה ולקמיה נע"בן מפרש שאר פסולין

מנא ליה דלא ירדו ולא יה ממעט

להו מהכא כגון נשחט חוץ לזמנו

דפסולו לפני זריקה: חורת העולה.

שהיא על מוקדה שתהא שם הלילה יש עד הבקר ולא תרד:

הלן והיוצא. 6 אע"ג דתני אלו תנא ושייר הנך דחשיב בברייתא בגמ׳ ושמה משום דמהני דהכה שמעינן בו דכ"ש הנהו וצברייתה נמי בגמ' דהנך דירדו לא חשיב זקן וחולה ומזוהם ונדמה וטומטום ואנדרוגינוס ושמא הוי בכלל הנהו " דחשיב: וחוץ למקומו. תימה

לבפ׳ התודה (מנחות דף עט.) אמרינן חטאת ששחטה חוץ למקומו רבא אמר תרד כו' ור"ת גורס תודה דחיירי בה התם ומיהו בזה לא הועיל כלום וי"ל דהועיל דשאני תודה דהוי קדשים קלים וליכא מעילה באימורין מקמי זריקה וכי שחיט חוץ למקומו לא מתירה כאו הזריקה למעילה לכך תרד דהא חסירה זריקה החשובה בה אבל חוך לזמנו לא ירד משום דמרצה לפיגולו לקובעו בכרת כדחי׳ במסכת מעילה (דף ב.) גבי מעילה וה"ה באם עלו לא ירדו כי האי גוונא אבל הכא בשמעתין מיירי בקדשי קדשים דאיכא מעילה קודם זריקה להכי כי איפסלא בחוך למקומו לא תרד דבוריקה החסירה אין קפידא דלא מהני מידי וכי האי גוונא מפליג בסמוך (דף פה.) גבי אימורין שהעלן לפני זריקה בין קדשים קלים בין קדשי קדשים וקשה לי פסח שלא לשמו אמאי לא ירד מאי שנא משלא במקומו בתודה דאידי ואידי קדשים קלים ומחשבה פסולה בבו קודם זריקה וי"ל פסול דשלא במקומו חמיר טפי מפסול דשלא לשמו והוי כמו שחטן בדרום בקדשי קדשים דירדו לר׳ יהודה פ״ק דמעילה (דף ב:) דהיינו נמי חוץ למקומו ובפרק התודה (מנחות דף עט.) נמי מוכח דחוך למקומו נמי דירד היינו דוקא לר׳ יהודה אבל לר״ש לא ירדו אי נמי שלא לשמו קיל לפי שכשר בכל הזבחים לבד חטאת ופסח ולריך עיון אי מלי למימר דגבי תודה מיירי דחשיב לאכול הבשר חוץ לירושלים אין בו המקום ראוי לשום זבח לכך תרד אבל ביו חישב לאכול בשר חטאת ואשם חוץ לקלעים או להקטיר אימורי קדשים קלים חוץ לקלעים לא

קלים לאכילת שלמים: הגה"ה ושקבלו פסולין וזרקו

ירד כיון דוה המקום לאוי לקדשים

אבל העולה קמא אתא לעולה ביו ראשונה כדקאמר רבא בפ׳ תמיד נשחט (פסחיי דף נח:) ותורת הוי כו רבוי לרבות איזה פסולין דחם עלו לח ירדו כרבי יהודה דלא ממעט אלא הנך ג' ואם תאמר הא ר' יהודה סבר לעיל

דבון. בגמ' (לקמן דף פו:) פליגי ר' יוחנן ור"ל אי מיירי דקבלו וזרקו דתרוייהו נעשו בפסולין וכמו כן מדקדק בריש מעילה (דף ה.): כל שפסודו בקדש. שאירע לאחר שחיטה שנתקדש כהו בכלי כדפרישי׳ לעיל בפ׳ חטחת העוף (סח: ד״ה אמר): זאת היא העולה. זמת מוכת העולה היא העולה. זאת והיא

וה"א דהעולה שני היינו ג' מיעוטין

שם 11.2) אם עדו דא ידדו. אם עלו למזכה אימונייהן להקטיר (פסחים עג) הלן. בשר הלן (לעניד מג): ושקבלו פסולין וזרקו את דמו. אם עלה הבשר לל ירד (לקמן 19.) מכשיר בבעלי ירד (לקמן 19.) מכשיר בבעלי מומין. אם עלו שלא ירדו (דעיד לה:) זאת היא העולה. זאם מורם העולה היא העולה, ומהאי קרא נפקא לן פסולין שאם עלו לא ירדו, דכתיב על מוקדה, משתעלה תוקד, וכתב רחמנה זאת דמשמע מיעוטא, כלומר זאת אם עלמה לא מרד אבל אחרת חם ענתה נח תרד חבנ חחרת אע"פ שעלחה תרד, וכחיב היא דמשמע מיעוטא, וכחיב העולה דמשמע העולה עולה כשרה ולא פסולה. והני חלת מיעוטי ממעטי שקונה, והני תנת מישוף מונסקי הני מלמא פסולי (נדה מ. ובע"ד לעיל בה). אבל כל הגך פסולי אחריני דמכשר בהו ר"ש, כגון לן ויולא, שילא הבשר קודם לן ויולא, שילא הבשר קודם לן ויולא, שילא הבשר קודם וריקת דם, וטמא ושנשחט לאוכלו וריקות זה, ושתח שתבחת מוכנו חוץ לזמנו וחוץ למקומו, כולן מודה נמי ר' יהודה דלא ירדו, וטעמא מפרש ר' יהודה (לקמן) מפרי מה אמרו לן בדם כשר מפני מה מתרו כן נדם כשר שהרי לן כשר בצשר, וכן כולן: שהרי לן כשר בצשר, וכן כולן: מודה בשר בשר להת עודה בשר לא עולה בשרה. מהא על מוקדה כל כשרה. מהא על מוקדה כל בשרה מהא על מודה בשל כשר בשרה בשר למודה ליני בה לו מדה בא שר בדרים בשר הוא בשל היי בא של הוא בירים בשר הוא בשל היי בא של הוא בירים בירים בשל הוא בירים בי או: דס הלן (נדה שם) והיוצא. שילא בשרה (לעיל כז:). נשר שם) ושנשחט חוץ לזמנו. על מנת להקטיר חוץ לומנו (לעיד בבי). או: על מנת לאוכלו חוץ לומנו

להוי פגול: ושהבלו פסוליו פסולין, שהשחיטה כשרה בפסולין כדתנן (לעיל לא:) כל הפסולין ששחטו שחיטתן כשרה: שנתגן למעלה. מחוט הסקרא, דקי"ל

מטאם בהמה למעלה דכמיב כה קרטום, ועולה למטה: והגיחגיין בפגים. על המובח הפנימי, כגון פר העלם דבר ופר ככן משימ: רפסח ורוטאת. להכי נקט פסח ומטאת, דקי"ל כל הוכחים שובט שובט בסרן משימ: רפסח ורוטאת. להכי נקט פסח ומטאת, דקי"ל כל הוכחים שובט מצין. שכיון שעלו לא ירדו הרובע והגרבע. על פי עד אחד שמומר להדיוט ואסור לגביה ונפקי לן מקראי במס׳ ממורה: השם מצין. שכיין שעלו לא ירדו הרובע והגרבע. על פי עד אחד שמומר להדיוט ואסור לגביה ושר או כשב פרט לכלאים. שור או כשב פרט לכלאים. כי יולד פרט ליולא דופן (שם עדים חודר והדעבר: ההאחב אחד. אחד מרכה הכחוב ומיעט ולא פירט לך הכחוב מה עינט מעסה יש לך לילך באומר מיעט (עדיר בו) אחר שריבה הכתוב ומיעט כור. הואיל וכמוב אחד ריכה ומס

ש) מנחה הבאה ש. בלולה כולה בגלל עלמה כגון המתנדב מנחת נסכים בלא זבח דאפשר לעשות כן כדלקמן (דף לא:): לדברי כולן. ר"ג ור' יהושע דמתני' דמרבי כל הראוי לאשים ולר"ש נמי דמרבי כל הבא בגלל עלמו אם נפסלה ועלמה לא תרד וכי פליג ר"ש בבאה בגלל תרד מנחה הבאה עם הזבח לדברי ר"גאו ורבי יהושע לא תרד לדברי כולן תרד נסכים הבאין בפני עצמן לדברי כולן אירדו לדברי ר"ג ור"ש לא ירדו נסכין הבאין עם הזבח

לדברי כולן בירדו לדברי ר"ג לחודיה לא ירדו פשימא מנחה הבאה בפני עצמה איצמריכא ליה וכדרבא דאמר רבא אנמתנדב אדם מנחת נסכים בכל יום ונשמעינן כדרבא נסכים ב הבאים עם הזבח איצטריכא ליה דקא מקרב להו למחר וליומא חראם ס"ד אמינא הואילם יואמר מר ימנחתם ונסכיהם בלילה מנחתם ונסכיהם למחר הַ כנסכים הבאין בפני עצמן דמו ומודי ר"ש דלא ירדו קמ"ל: בותני' ביאלו אם עלו לא ירדו הלן והיוצא והממא ושנשחם חוץ לזמנו וחוץ למקומו יושקבלו פסולין וזרקו את דמו רבי יהודה אומר "שנשחם בלילה ונשפך חבמה ויצא דמה חוץ לקלעים אם עלתה תרד ר"ש אומר לא תרד ו שהיה פסולו בקדש) שר"ש אומר יכל שפסולו בקרש הקרש מקבלו לא היה פסולו בקרש אין הקדש מקבלו יואלו שלא היו ח פסולן בקדש הרובע והנרבע והמוקצה והנעבד והאתנן והמחיר והכלאים והמרפה והיוצא דופן הובעלי מומין מר"ע מכשיר בבעלי מומין "רבי חנינא" סגן הכהנים אומר דוחה היה אבא את בעלי מומין מע"ג המזבח מיכשם שאם עלו לא ירדו כך אם ירדו לא יעלו וכולן שעלו חיים לראש המזבח ירדו יעולה שעלתה חיה לראש המזבח תרד שחמה בראש המזבח יפשים וינתחה במקומה: גמ' ∘תניא ר' יהודה אומר יזאת היא העולה הרי אלו ג' מיעומין פרט לשנשחמה בלילה ושנשפר דמה ושיצא דמה חוץ לקלעים שאם עלתה תרד ר"ש אומר עולה אין לי אלא עולה כשרה מנין לרבות שנשחמה בלילה ושנשפך דמה ושיצא דמה חוץ לקלעים והלן והיוצא והטמא ושנשחם חוץ לזמנו וחוץ למקומו ושקבלו

העולה ריבה תורה אחת לכל העוליו שאם

עלו לא ירדו יכול שאני מרבה הרובע והנרבע

והמוקצה והנעבד ואתנן ומחיר וכלאים ומרפה

ויוצא דופן ת"ל זאת ומה ראית לרבות

את אלו ולהוציא את אלו אחר שריבה יב

ור" בפ"ק (דף יד.) רלפה מקדשה בחו במזבח א"כ כולן עלו בש והיכי משכחת בפ"ק (דף יד.) רלפה מקדשה בהובח א"כ כולן עלו בש והיכי משכחת לה פסול ₪ בפיגול ונותר וטמא וי"ל כגון שיש הפסק בין הבהמה לרלפת העזרה: **פרש** לנשחשה בדילה. רובע ונרבע לא לריכי מיעוטא

לרבי יהודה וכל הני דמרבה ר"ש מרבה נמי רבי יהודה כדלקמן (דף פה:) ומסתבר לרבות הני טפי משום דמשכח להו היכשרא ואם מאמר קדשי קדשים ששחטן בדרום 🕬 דקאמר בריש מעילה (דף בי) תרד לר"י הא לית ביה מיעוט רביעי וי"ל משום דדרשיטן לעיל בפרק כל

הפסולין (דף לה) כל דבר רע ריבה חטחת ששחטה בדרום (דחם עלו לא ירדו) ושנכנס דמה לפנים ואף על גב דקרא ללאו שמעינן

נמי דאם עלתה תרד א"נ שחט בדרום כעין שחיטת חוץ היא: הגיתגין למעלה שנתגן למטה בו'. בכל הני מודה רבי יהודה והכי אמרינן לעיל בפרק ב' (דף ס:) קתני מיהא הניתנין למטה שנתנן למעלה ולא פליג רבי יהודה ובפ' כל הפסולין (לעיל דף לו.) נמי אמרינן דלא פסל רבי יהודה במחשבה דלמטה למעלה ולמעלה למטה כי היכי דפסיל במחשבת הינוח משום דרבי יהודה לטעמיה דאמר

שלא במקומו כבמקומו דמי ותימה דבריש מעילה (דף ב:) משמע דפליג רבי יהודה גבי קדשי קדשים ששחטן בדרום דרבה אמר אם עלו ירדו ורב

דהכי הוא דלרבי יהושט מידי דבר מוקדה אין דלאו בר מוקדה לא לר"ג כל דבר מזבח ולר"ש בא בגלל עלמו ולתנאי דמתני' מנחה לא: מנחה הבחה בפני עלמה חילטריך ליה. ולאשמועינן דיש מנחת נסכים הבאה בפני עלמה כדרבה: מתנדב חדם מנחת נסכים. בלא זבח ואף על גב שלא אמרה תורה מנחת כליל (הבאה) אלא הבאה בגלל זבח היכא לפרים פרים: ונשמעינן. ר"ל בהדיח כדרבח: נסכים הבחים בגלל ובח אלטריכא ליה. לר"ל לאשמועינן . דלר"ש ירדו וכגון דקא מקריב להו למחר וליומא חרא ב דקי"ל לעיל (דף מד.) אדם מביא זבחו היום ונסכיו מכאן ועד י' ימים ונפקא לן מהא דאמר מר ומנחתם ונסכיהם יתירי דכתיבי בקרבנות החג להכי כתיבי י: בותנר' הנן. בין דם בין אימורים: רבי יהודה אומר כו'. בהנך תלתא פליג ומודי בשחרת. וטעמה יליף בגמ': שהיה פסולו בקדש. משבחת לעזרה נפסלה: כל שפסולו בקדש כו'. בגמ' יליף טעמא: מכשיר. דאם עלו לא ירדו. ובגמ' [פה:] מוקי לה בדוקין שבעין הואיל וכשרין בעופות לכתחילה: דוחה. ומורידן: כשם שעלו בו לא ירדו. אכל פסולין דתנן בהו לא ירדו כך אם ירדו לאחר שעלו לא יעלו עוד: גבז' ואת היא העולה. ואת מיעוטא והיא פסולין וזרקו את דמו הניתנין למטה ז שנתנן למעלה ולמעלה שנתנן למטה והניתנין בחוץ מיעוטא וה"א דהעולה מיעוטא שנתנן בפנים או בפנים שנתנן בחוץ ופסח וחטאת ששחטן שלא לשמן מנין ת"ל תורת דמשמע העולה המיוחדת כשרה ולא